

Dziennik Urzędowy L 62

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

9 marca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2005 z dnia 8 marca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 386/2005 z dnia 8 marca 2005 r. zmieniające kilka rozporządzeń w odniesieniu do kodów Nomenklatury Scalonej dla niektórych owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 387/2005 z dnia 8 marca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 831/97 ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do awokado 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 388/2005 z dnia 8 marca 2005 r. zatwierdzające specyfikacje modułu *ad hoc* na 2006 r. dotyczącego przejścia na emeryturę, przewidzianego rozporządzeniem (WE) nr 577/98, oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 246/2003..... 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 389/2005 z dnia 8 marca 2005 r. ustanawiające odstępstwa od rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 800/1999 w odniesieniu do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych, wywożonych do państw trzecich, innych niż Szwajcaria i Liechtenstein 12
- ★ Dyrektywa Komisji 2005/23/WE z dnia 8 marca 2005 r. zmieniająca dyrektywę 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnego poziomu wykszolenia marynarzy ⁽¹⁾ 14

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/182/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie występowania na Słowacji nadmiernego deficytu 16

2005/183/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie występowania w Polsce nadmiernego deficytu 18

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2005/184/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze ..	19
2005/185/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Republice Czeskiej	20
2005/186/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Malcie	21
Komisja	
2005/187/WE:	
★ Zalecenie Komisji z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie skoordynowanego programu inspekcji w zakresie żywienia zwierząt na rok 2005 zgodnie z dyrektywą Rady 95/53/WE ⁽¹⁾	22
2005/188/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 19 lipca 2004 r. stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Sprawa nr COMP/M.3333 – SONY/BMG) (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 2815) ⁽¹⁾	30
2005/189/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 7 marca 2005 r. zmieniająca dodatek do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia z 2003 r. w zakresie niektórych zakładów w sektorze mięsnym na Słowacji (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 512) ⁽¹⁾	34
<hr/>	
Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej	
★ Wspólne działanie Rady 2005/190/WPZiB z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EURJUST LEX	37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 385/2005

z dnia 8 marca 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 marca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 marca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	122,8
	204	97,9
	212	143,7
	624	163,4
	999	132,0
0707 00 05	052	144,5
	068	159,6
	096	128,5
	204	130,8
	999	140,9
0709 10 00	220	21,9
	999	21,9
0709 90 70	052	160,4
	204	147,1
	999	153,8
0805 10 20	052	57,9
	204	49,4
	212	54,3
	220	50,9
	421	39,1
	624	61,1
	999	52,1
0805 50 10	052	59,4
	220	22,0
	624	51,0
	999	44,1
0808 10 80	388	93,2
	400	109,1
	404	70,8
	508	65,9
	512	68,4
	528	64,0
	720	65,0
	999	76,6
0808 20 50	052	196,3
	388	68,7
	400	93,4
	512	56,2
	528	55,0
	999	93,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 386/2005

z dnia 8 marca 2005 r.

zmieniające kilka rozporządzeń w odniesieniu do kodów Nomenklatury Scalonej dla niektórych owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie procedury dostosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej używanej dla produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾ wprowadza zmiany w Nomenklaturze Scalonej w odniesieniu do niektórych owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych.
- (2) Rozporządzenia zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽³⁾ w poprzednich latach również wprowadziły zmiany w Nomenklaturze Scalonej w odniesieniu do niektórych owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych, jednakże nie wszystkie z tych zmian znajdują odzwierciedlenie w następujących rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1591/87 z dnia 5 czerwca 1987 r. ustanawiające normy jakości kapusty, kapusty brukselskiej, selera naciowego, szpinaku i śliwek⁽⁴⁾; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1677/88 z dnia 15 czerwca 1988 r. ustanawiające normy jakości ogórków⁽⁵⁾; rozporządzenie Rady (WE) nr 399/94 z dnia 21 lutego 1994 r. dotyczące szczególnych środków w odniesieniu do suszonych winogron⁽⁶⁾; rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców

i warzyw⁽⁷⁾; rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/96 z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych należności przywozowych do owoców i warzyw⁽⁸⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych na owoce i warzywa⁽⁹⁾.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (EWG) nr 1591/87, (EWG) nr 1677/88, (WE) nr 399/94, (WE) nr 3223/94, (WE) nr 1555/96 i (WE) nr 1961/2001.
- (4) Zmiany te powinny być stosowane równocześnie z rozporządzeniem (WE) nr 1810/2004.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw oraz Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Ovocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1591/87 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Normy jakości następujących produktów wymienione są w załącznikach I, II, III i IV:

— kapusta objęta kodem CN 0704 90,

— kapusta brukselska objęta kodem CN 0704 20 00,

⁽¹⁾ Dz.U. L 34 z 9.2.1979, str. 2. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 30.10.2004, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1989/2004 (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 5).⁽⁴⁾ Dz.U. L 146 z 6.6.1987, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).⁽⁵⁾ Dz.U. L 150 z 16.6.1988, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004.⁽⁶⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1994, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).⁽⁷⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004 (Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 9).⁽⁸⁾ Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1844/2004 (Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 12).⁽⁹⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004.

- seler naciowy objęty kodem CN 0709 40 00,
- szpinak objęty kodem CN 0709 70 00.”

Artykuł 2

W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1677/88 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Normy jakości ogórków objętych kodem CN 0707 00 05 określone są w Załączniku.”

Artykuł 3

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 399/94 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Szczególne środki dotyczące jakości suszonych winogron produkowanych we Wspólnocie objętych kodami CN 0806 20 10 i 0806 20 30 są przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 4.”

Artykuł 4

W części A Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 3223/94 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wierszu piątym tabeli kody CN dla pomarańczy słodkich, świeżych „ex 0805 10 10, ex 0805 10 30 i ex 0805 10 50” zastępuje się kodem CN „ex 0805 10 20”.
2. w wierszu dziesiątym tabeli kody CN dla jabłek „ex 0808 10 20, ex 0808 10 50 i ex 0808 10 90” zastępuje się kodem CN „ex 0808 10 80”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

Artykuł 5

W Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1555/96 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wierszu piątym tabeli kody CN dla pomarańczy „ex 0805 10 10, ex 0805 10 30 i ex 0805 10 50” zastępuje się kodem CN „ex 0805 10 20”.
- 2) w wierszu dziesiątym tabeli kody CN dla jabłek „ex 0808 10 20, ex 0808 10 50 i ex 0808 10 90” zastępuje się kodem CN „ex 0808 10 80”.

Artykuł 6

W art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1961/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„— pomarańcze objęte kodem CN 0805 10 20;”;

- 2) tiret jedenaste i dwunaste otrzymują brzmienie:

„— cytryny (*Citrus limon*, *Citrus limonum*) objęte kodem CN 0805 50 10,

— limonki (*Citrus aurantifolia*) objęte kodem CN 0805 50 90;”;

- 3) tiret czternaste otrzymuje brzmienie:

„— jabłka objęte kodami CN 0808 10 10 i 0808 10 80.”.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 387/2005**z dnia 8 marca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 831/97 ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do awokado**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Grupa Robocza ds. Normalizacji Produktów Łatwo Psujących się i Poprawy Jakości Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ) ostatnio zmieniła normę FFV-42 dotyczącą obrotu i handlowej kontroli jakości awokado. Dla jasności i międzynarodowej przejrzystości należy wziąć pod uwagę takie zmiany rozporządzenia Komisji (WE) nr 831/97⁽²⁾.

(2) Dojrzałość i rozwój awokado można ocenić na podstawie zawartości w nich suchej masy. Aby wyeliminować owoce, które nie mogą dojrzeć, należy wprowadzić wymóg odnośnie do minimalnej zawartości suchej masy.

(3) Handel awokado odmiany Hass o małych rozmiarach rozwija się i cieszy się popytem pewnej grupy konsumentów. Dlatego należy zmniejszyć minimalny rozmiar wymagany odnośnie do awokado tej odmiany.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 831/1997.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 831/1997 zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 8.5.1997, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 831/1997 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule II (Przepisy dotyczące jakości) wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt. A (Wymagania minimalne) drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„Awokado musi być twarde i zrywane ostrożnie.”;

b) dodaje się pkt Aa w brzmieniu:

„Aa. **Dojrzałość**

Jego stopień rozwoju powinien osiągnąć fizjologiczny etap, który zapewni dalszy proces dojrzewania aż do jego zakończenia.

Owoc powinien mieć minimalną zawartość suchej masy, mierzoną poprzez suszenie do stałej wagi:

— 21 % dla odmiany Hass;

— 20 % dla odmian Fuerte, Pinkerton, Reed i Edranol;

— 19 % dla pozostałych odmian z wyłączeniem odmian antylskich, które mogą mieć niższą zawartość suchej masy.

Dojrzały owoc powinien być wolny od goryczy.”;

2) w tytule III (Przepisy dotyczące wielkości) wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli znajdującej się w drugim akapicie dodaje się następującą pozycję:

„80 do 125 (Tylko odmiana Hass)	S ⁽⁴⁾
---------------------------------	------------------

(⁴) Różnica w wadze między najmniejszym a największym owocem w opakowaniu nie powinna przekraczać 25 g.”;

b) drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„Minimalna waga awokado nie może być mniejsza niż 125 g z wyłączeniem awokado odmiany Hass, którego waga nie może być mniejsza niż 80 g.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 388/2005

z dnia 8 marca 2005 r.

zatwierdzające specyfikacje modułu *ad hoc* na 2006 r. dotyczącego przejścia na emeryturę, przewidzianego rozporządzeniem (WE) nr 577/98, oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 246/2003

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2003 z dnia 10 lutego 2003 r. zatwierdzające program modułów *ad hoc* obejmujących lata 2004–2006 w badaniu reprezentacyjnym siły roboczej wprowadzonym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 577/98⁽²⁾ zawiera moduł *ad hoc* w sprawie przejścia na emeryturę.
- (2) Istnieje potrzeba zgromadzenia wszechstronnego i porównywalnego zestawu danych dotyczących przejścia na emeryturę w celu monitorowania postępu w osiąganiu wspólnych celów określonych we wspólnotowej strategii zatrudnienia i otwartej metodzie koordynacji w obszarze emerytur, która została ogłoszona na posiedzeniu Rady Europejskiej w Laeken w grudniu 2001 r. Oba procesy określają wspieranie aktywnego starzenia się i wydłużanie okresu życia zawodowego jako priorytety działań, w szczególności poprzez wytyczną 5 zawartą w wytycznych dotyczących zatrudnienia na 2003 r. zatytułowaną „Zwiększenie podaży siły roboczej i wspieranie aktywnego starzenia się”, przyjętych przez Radę w dniu 22 lipca 2003 r.⁽³⁾, oraz poprzez cel 5 procesu reformy emerytur, przedstawionego we wspólnym sprawozdaniu w sprawie celów i metod roboczych w obszarze emerytur zatwierdzonego na posiedzeniu Rady Europejskiej w Laeken w dniach 14 i 15 grudnia 2001 r. oraz we wspólnym sprawozdaniu Komisji i Rady w sprawie odpowiednich i trwałych systemów emerytalnych, które zostało przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 20 i 21 marca 2003 r.
- (3) Zgodnie z decyzją nr 1145/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnotowych środków zachęcających w dziedzinie zatrudnienia⁽⁴⁾ działania Wspólnoty dotyczące analiz, badań i współpracy między Państwami Członkowskimi w dziedzinie zatrudnienia i rynku pracy prowadzone są w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. i jednym z celów tych działań jest rozwój, realizacja i ocena europejskiej strategii zatrudnienia z uwypukleniem długofalowej perspektywy.
- (4) Istnieje również potrzeba aktualizacji specyfikacji próby określonej w sekcji 3 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 246/2003 w celu maksymalizacji analitycznego potencjału próby dla modułu *ad hoc*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowy zestaw informacji, które należy zebrać w 2006 r. w module *ad hoc* w sprawie przejścia na emeryturę, określa Załącznik.

Artykuł 2

W sekcji 3 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 246/2003 punkt „Próba” otrzymuje brzmienie:

„Próba: Docelowa grupa wiekowa użyta jako próba do niniejszego modułu składa się z osób w wieku 50–69 lat. Kompletny zestaw zmiennych do badania siły roboczej należy zgromadzić w odniesieniu do podpróby dla modułu *ad hoc*. W przypadku, w którym jednostką próby jest osoba, nie wymaga się żadnych dodatkowych danych o pozostałych członkach rodziny.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 2257/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 336 z 23.12.2003, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 34 z 11.2.2003, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 5.8.2003, str. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

BADANIE SIŁY ROBOCZEJ

Specyfikacje modułu *ad hoc* na 2006 r. dotyczącego przejścia na emeryturę

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie i regiony: wszystkie..

2. Zmienne są kodowane następująco:

Numerowanie zmiennych występujących w badaniu siły roboczej w kolumnie „Filtr” (C11/14, C24 i C67/70) odnosi się do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1575/2000.

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
240		<i>Osoba zmniejszyła liczbę godzin pracy w perspektywie przejścia na pełną emeryturę</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70 – C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	1	Tak, osoba objęta jest systemem stopniowego przechodzenia na emeryturę/częściową emeryturę	
	2	Tak, ale osoba nie jest objęta systemem stopniowego przechodzenia na emeryturę/częściową emeryturę	
	3	Nie, ale planuje przejście na emeryturę w ciągu najbliższych 5 lat	
	4	Nie, i nie planuje przejścia na emeryturę w ciągu najbliższych 5 lat/nie przeszła na emeryturę	
	5	Nie, i nie zna jeszcze swoich planów na najbliższe 5 lat lub plany te nie odnoszą się do niniejszego badania	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze).	
	Puste	Brak odpowiedzi	
241/242		<i>Planowany wiek zaprzestania wszelkiej pracy wykonywanej w zamian za wynagrodzenie lub inne korzyści</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70 – C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	50–93	Dwucyfrowy numer	
	94	Brak konkretnych planów dotyczących wieku przejścia na emeryturę, ale nastąpi to przed ukończeniem 60 roku życia	
	95	Brak konkretnych planów dotyczących wieku przejścia na emeryturę, ale nastąpi to między 60 a 64 rokiem życia	
	96	Brak konkretnych planów dotyczących wieku przejścia na emeryturę, ale nastąpi to w 65 roku życia lub później, lub też dana osoba planuje pracować tak długo, jak będzie to możliwe	
	97	Brak konkretnych planów dotyczących wieku przejścia na emeryturę i dana osoba w ogóle nie wie, kiedy to nastąpi	
	98	Osoba już zaprzestała wszelkiej pracy wykonywanej w zamian za wynagrodzenie lub inne korzyści	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
243		<i>Zasadniczy status pracy bezpośrednio po porzuceniu ostatniego zatrudnienia lub działalności na własny rachunek</i>	
	1	Bezrobotni	
	2	Pozostający na emeryturze lub wcześniejszej emeryturze	
	3	Osoby przewlekle chore lub niepełnosprawne	
	4	Inne	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
244		<i>Główny powód przejścia na emeryturę lub wcześniejszą emeryturę</i>	C243 = 2
	1	Utrata pracy	
	2	Osiągnięcie wymaganego wieku emerytalnego	
	3	Własne zdrowie lub niezdolność do pracy	
	4	Obowiązek opieki	
	5	Problemy związane z pracą	
	6	Korzystne warunki finansowe przejścia na emeryturę	
	7	Inne niż określone w poprzednich kodach powody zaprzestania pracy	
	8	Inne	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
245		<i>Bardziej elastyczna organizacja czasu pracy przyczyniłaby się do przedłużenia okresu pracy zawodowej osoby/przyczyniłaby się do przedłużenia okresu pracy zawodowej osoby</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70–C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	1	Tak	
	2	Nie	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
246		<i>Więcej możliwości podnoszenia kwalifikacji przyczyniłoby się do przedłużenia okresu pracy zawodowej osoby/przyczyniłoby się do przedłużenia okresu pracy zawodowej osoby</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70–C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	1	Tak	
	2	Nie	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
247		<i>Lepsze bezpieczeństwo i/lub ochrona zdrowia w miejscu pracy przyczyniłyby się/przyczyniłyby się do przedłużenia okresu pracy zawodowej osób</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70–C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	1	Tak	
	2	Nie	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
248/249		<i>Wiek, w którym dana osoba zaczęła pobierać emeryturę indywidualną</i> Dwucyfrowy numer	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70–C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
	97	Nie pobiera indywidualnej emerytury, chociaż jest do tego uprawniona	
	98	jest/jeszcze nie jest uprawniona do pobierania emerytury indywidualnej	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
250		<i>Osoba pobiera emeryturę indywidualną lub świadczenia indywidualne inne niż emerytura i zasiłek dla bezrobotnych, takie jak np. renta inwalidzka, renta zdrowotna lub zasiłek z tytułu wcześniejszego przejścia na emeryturę</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz (C24 = 3, 5 i (C67/70–C11/14) > 49)
	1	Tak, renta inwalidzka lub renta zdrowotna	
	2	Tak, zasiłek z tytułu wcześniejszego przejścia na emeryturę	
	3	Tak, inne świadczenie indywidualne gdzie indziej niesklasyfikowane	
	4	Tak, połączenie kodów 1, 2 lub 3	
	5	Nie	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	
251		<i>Główny bodziec finansowy do pozostania w pracy</i>	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz C24 = 1, 2 i C248/249 < 98
	1	Zwiększenie uprawnień emerytalnych	
	2	Zapewnienie wystarczających dochodów gospodarstwu domowemu	
	3	Brak bodźca finansowego	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Puste	Brak odpowiedzi	

Kolumna	Kod	Opis	Filtr
252/253	99 Puste	<i>Liczba przepracowanych lat w zamian za wynagrodzenie lub inne korzyści</i> Dwucyfrowy numer Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze) Brak odpowiedzi	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70 – C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))
254/259	0000–9999 00–99	<i>Współczynnik ważenia dla modułu badania siły roboczej 2006 (nieobowiązkowe)</i> Kolumny 254–257 zawierają liczby całkowite Kolumny 258–259 zawierają liczby dziesiętne	Każda osoba w wieku 50–69 lat oraz ((C24 = 3, 5 i (C67/70 – C11/14) > 49) lub (C24 = 1, 2))

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 389/2005**z dnia 8 marca 2005 r.****ustanawiające odstępstwa od rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 800/1999 w odniesieniu do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych, wywożonych do państw trzecich, innych niż Szwajcaria i Liechtenstein**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuły 16 i 18 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽²⁾ stosuje się w odniesieniu do wywozu niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych.
- (2) Artykuł 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 stanowi, że w przypadku refundacji zróżnicowanych refundacja jest wypłacana za okazaniem dowodu, że produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu lub do innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona. Stanowi on również, że możliwe są wyjątki od tej zasady, pod warunkiem ustanowienia warunków oferujących równoważne gwarancje.
- (3) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 stanowi, że uprawnienie do refundacji wywozowej nabywa się po przywozie do danego państwa trzeciego, gdy stosuje się tego państwa trzeciego refundację zrównoważoną. Artykuły 14, 15 i 16 tego rozporządzenia ustanawiają warunki wypłaty refundacji zróżnicowanej, w szczególności dokumenty, które należy przedstawić jako dowód dotarcia towaru do miejsca przeznaczenia.
- (4) W przypadku refundacji zróżnicowanej art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 stanowi, że część refundacji, obliczoną przy użyciu najniższej stawki refundacji, wypłaca się na wniosek eksportera po przedstawieniu dowodu, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty.
- (5) Podpisana w październiku 2004 r. Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, zmieniająca Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. w odniesieniu do przepisów stosowanych do przetworzonych produktów rolnych⁽³⁾, jest tymczasowo stosowana od dnia 1 lutego 2005 r. na mocy decyzji Rady 2005/45/WE⁽⁴⁾ dotyczącej zawarcia i tymczasowego stosowania tej umowy.
- (6) Zgodnie z decyzją 2005/45/WE cukier (pozycje HS 1701, 1702 i 1703) stosowany w wyrobie niektórych przetworzonych produktów rolnych wywożonych do Szwajcarii i Liechtensteinu od dnia 1 lutego 2005 r. nie kwalifikuje się do objęcia go refundacjami wywozowymi.
- (7) Umowa zatwierdzona decyzją 2005/45/WE wprowadza szczególne przepisy dotyczące współpracy administracyjnej, których celem jest zwalczanie nieprawidłowości i nadużyć finansowych w odniesieniu do kwestii związanych ze sprawami celnymi i refundacjami wywozowymi.
- (8) W świetle tych przepisów oraz w celu uniknięcia obciążania podmiotów gospodarczych zbędnymi kosztami w handlu z innymi państwami trzecimi właściwe jest ustanowienie odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2201/96 i rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w zakresie, w jakim wymagają one dowodu przywozu w przypadku refundacji zróżnicowanych. W przypadku braku ustalonych refundacji wywozowych dla danych państw przeznaczenia właściwe jest również nieuwzględnianie tego faktu tam, gdzie jest ustalona najniższa stawka refundacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17.

- (9) Z uwagi na fakt, że środki ustanowione w Umowie między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, zatwierdzonej decyzją 2005/45/WE, obowiązują od dnia 1 lutego 2005 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 i art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, jeżeli zróżnicowanie refundacji wynika wyłącznie z braku ustalonej refundacji dla Szwajcarii i Liechtensteinu, dowód dopełnienia przywozowych formalności celnych nie jest warunkiem wypłaty refundacji w odniesieniu do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 2201/96, które są wymienione w tabelach I i II załączonych do Protokołu 2 do Umowy

między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r.

Artykuł 2

Fakt, że nie ustalono refundacji wywozowych do wywozu do Szwajcarii lub Liechtensteinu niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 2201/96, które są wymienione w tabelach I i II załączonych do Protokołu 2 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r., nie będzie uwzględniany przy określaniu najniższej stawki refundacji w rozumieniu art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 2005/23/WE

z dnia 8 marca 2005 r.

zmieniająca dyrektywę 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1,

W załączniku I do dyrektywy 2001/25/WE, do rozdziału V wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) w art. 3 przepisu V/2 dodaje się, co następuje:

(1) Dyrektywa 2001/25/WE określa minimalne wymagania dotyczące wyszkolenia, wydawania świadectw i pełnienia wacht przez marynarzy odbywających służbę na pokładach statków Wspólnoty. Wspomniane wymagania są oparte na standardach określonych w Międzynarodowej Konwencji w sprawie standardów szkolenia, certyfikacji i dozoru przewoźników morskich (Konwencja STCW) oraz Kodu dotyczącego standardów szkolenia, certyfikacji i dozoru przewoźników morskich (Kod STCW).

„...lub przedkładają dowody uzyskania wymaganego standardu umiejętności w ciągu ostatnich pięciu lat.”;

(2) Konwencja STCW oraz Kod STCW zostały zmienione na mocy uchwał MSC.66(68) i MSC.67(68) Komitetu ds. Bezpieczeństwa na Morzu Międzynarodowej Organizacji Morskiej, który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1999 r., uchwały MSC.78(70), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r., oraz okólników STCW.6/Circ.3 i STCW.6/Circ.5, które zaczęły obowiązywać odpowiednio w dniu 20 maja 1998 r. i 26 maja 2000 r.

2) na końcu rozdziału dodaje się, co następuje:

„Prawidło V/3

Obowiązkowe wymagania minimalne dotyczące wyszkolenia i kwalifikacji kapitanów, oficerów, szeregowych marynarzy oraz innego personelu na statkach pasażerskich innych niż statki pasażerskie ro-ro

(3) Nowe prawidło V/3 Konwencji STCW, które dodano na mocy uchwały MSC.66(68), określa obowiązkowe wymagania minimalne wyszkolenia i kwalifikacji kapitanów, oficerów, marynarzy szeregowych i innego personelu na statkach pasażerskich innych niż statki pasażerskie typu ro-ro.

1) Niniejsze prawidło stosuje się do kapitanów, oficerów, marynarzy szeregowych oraz innego personelu służącego na pokładzie statków pasażerskich, innych niż statki pasażerskie ro-ro, uczestniczących w rejsach międzynarodowych. Administracje określają odpowiedniość stosowania tych wymogów względem personelu służącego na statkach pasażerskich uczestniczących w rejsach krajowych.

(4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 2001/25/WE.

2) Przed przyznaniem im obowiązków pokładowych na pokładzie statków pasażerskich, marynarze ukończyli szkolenie wymagane ust. 4–8 poniżej zgodnie z ich funkcją, obowiązkami i zadaniami.

(5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz, powołanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾,

3) Marynarze, w stosunku do których istnieje wymóg szkolenia zgodnie z ust. 4, 7 i 8 poniżej, w odstępach czasu nieprzekraczających pięciu lat podejmują odpowiednie szkolenie odnawiające lub przedkładają dowody uzyskania wymaganego standardu umiejętności w ciągu ostatnich pięciu lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 18.5.2001, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/103/WE (Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 28).

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 415/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 10).

4) Personel wyznaczony na wykazach apelowych do pomocy pasażerom w sytuacjach nagłych na pokładzie statków pasażerskich ukończył szkolenie w zakresie kierowania tłumem, zgodnie z wyszczególnieniem w sekcji A-V/3, ust. 1 Kodu STCW.

- 5) Kapitanowie, oficerowie oraz inny personel wyznaczony do wykonania konkretnych obowiązków i zadań na pokładzie statków pasażerskich ukończyli szkolenie w zakresie zaznajomienia się ze statkiem określone w sekcji A-V/3, ust. 2 Kodu STCW.
- 6) Personel bezpośrednio obsługujący pasażerów w części pasażerskiej statku na pokładzie statków pasażerskich ukończył szkolenie w zakresie bezpieczeństwa określone w sekcji A-V/3, ust. 3 Kodu STCW.
- 7) Kapitanowie, oficerowie oraz wszystkie inne osoby odpowiedzialne bezpośrednio za załadunek i wyładunek pasażerów ukończyli zatwierdzone szkolenie w zakresie bezpieczeństwa pasażerów określone w sekcji A-V/3, ust. 4 Kodu STCW.
- 8) Kapitanowie, starsi oficerowie, starsi mechanicy, drudzy mechanicy oraz wszelkie osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo pasażerów w sytuacjach nagłych na pokładzie statków pasażerskich ukończyli zatwierdzone szkolenie w zakresie zarządzania sytuacjami kryzysowymi i zachowania ludzkiego określone w sekcji A-V/3, ust. 5 Kodu STCW.
- 9) Administracje zapewniają, że każdej osobie, która została uznana za posiadającą odpowiednie kwalifikacje, na podstawie przepisów niniejszego prawidła został wydany dowód ukończenia szkolenia w formie dokumentu”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do dnia 29 września 2005 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Następnie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie ustalają jak odniesienie takie należy poczynić.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie, której dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 5 lipca 2004 r.

w sprawie występowania na Słowacji nadmiernego deficytu

(2005/182/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi wniesione przez Słowację,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie zobowiązane są unikać nadmiernego deficytu budżetowego; odnosi się to również do Państw Członkowskich objętych derogacją, to jest wszystkich krajów, które przystąpiły do UE w dniu 1 maja 2004 r.

(2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do stabilności finansów publicznych, jako środka służącym tworzeniu warunków do zapewnienia stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.

(3) Procedura nadmiernego deficytu na podstawie art. 104 przewiduje podjęcie decyzji w sprawie występowania nadmiernego deficytu, a załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze przepisy dotyczące stosowania procedury dla nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93⁽¹⁾ określa szczegółowe zasady i definicje odnoszące się do stosowania przepisów wspomnianego Protokołu.

(4) Zgodnie z art. 104 ust. 5 Traktatu Komisja zobowiązana jest przedstawić opinię Radzie, jeśli uzna, że w Państwie Członkowskim istnieje lub może wystąpić nadmierny deficyt. Po zbadaniu wszystkich istotnych czynników wziętych pod uwagę w raporcie Komisji, zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja w opinii wydanej w dniu 24 czerwca 2004 r. stwierdziła, że na Słowacji występuje nadmierny deficyt.

(5) Zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu Rada zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane Państwo Członkowskie przed podjęciem decyzji, po dokonaniu ogólnej oceny, czy istnieje nadmierny deficyt.

(6) Całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Słowacji osiągnął w 2003 r. poziom 3,6 % PKB, a więc przekroczył wynoszącą 3 % PKB wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie. Przekroczenie przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wartości odniesienia nie było wynikiem nadzwyczajnego zdarzenia pozostającego poza kontrolą władz słowackich ani znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych najprawdopodobniej utrzyma się na poziomie powyżej 3 % PKB w 2004 r. W szczególności, zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2004 r., przewiduje się osiągnięcie w 2004 r. deficytu w wysokości 4,1 % PKB, podczas gdy program konwergencji dla Słowacji przewiduje deficyt w wysokości 4,0 % PKB. Wskaźnik zadłużenia, wynoszący 42,8 % w 2003 r., najprawdopodobniej utrzyma się w 2004 r. poniżej poziomu 60 % PKB, czyli wartości odniesienia ustalonej w Traktacie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że na Słowacji występuje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 5 lipca 2004 r.****w sprawie występowania w Polsce nadmiernego deficytu**

(2005/183/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi wniesione przez Polskę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie zobowiązane są unikać nadmiernego deficytu budżetowego; odnosi się to również do Państw Członkowskich objętych derogacją, a w takiej sytuacji znajdują się wszystkie kraje, które przystąpiły do UE w dniu 1 maja 2004 r.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do stabilności finansów publicznych, jako środka służącym tworzeniu warunków do zapewnienia stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu na podstawie art. 104 przewiduje podjęcie decyzji w sprawie występowania nadmiernego deficytu, a załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu zawiera dalsze przepisy dotyczące stosowania procedury dla nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾ określa szczegółowe zasady i definicje odnoszące się do stosowania przepisów wspomnianego Protokołu.
- (4) Zgodnie z art. 104 ust. 5 Traktatu Komisja zobowiązana jest przedstawić opinię Radzie, jeśli uzna, że w Państwie Członkowskim istnieje lub może wystąpić nadmierny deficyt. Po zbadaniu wszystkich istotnych czynników wziętych pod uwagę w raporcie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja w opinii wydanej w dniu 24 czerwca 2004 r. stwierdziła, że w Polsce występuje nadmierny deficyt.
- (5) Zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, Rada zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane

Państwo Członkowskie przed podjęciem decyzji, po dokonaniu ogólnej oceny, czy istnieje nadmierny deficyt.

- (6) Całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Polsce osiągnął w 2003 r. poziom 4,1 % PKB, a więc przekroczył wynoszącą 3 % PKB wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie. Przekroczenie przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wartości odniesienia nie było wynikiem nadzwyczajnego zdarzenia pozostającego poza kontrolą władz Polski ani znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu Paktu Stabilności i Wzrostu. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych najprawdopodobniej utrzyma się na poziomie powyżej 3 % PKB w 2004 r. W szczególności, zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2004 r., przewiduje się osiągnięcie w 2004 r. deficytu w wysokości 6,0 % PKB, podczas gdy program konwergencji dla Polski przewiduje deficyt w wysokości 5,7 % PKB. Wskaźnik zadłużenia, wynoszący 45,4 % w 2003 r., najprawdopodobniej utrzyma się w 2004 r. poniżej poziomu 60 % PKB, czyli wartości odniesienia ustalonej w Traktacie. Wysokość deficytu oraz zadłużenia trzeba będzie skorygować w górę, jeśli otwarte fundusze emerytalne zostaną wyłączone z sektora budżetowego zgodnie z decyzją Eurostatu w sprawie klasyfikacji systemów rent i emerytur,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że w Polsce występuje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

DECYZJA RADY

z dnia 5 lipca 2004 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze

(2005/184/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi poczynione przez Cypr,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie mają unikać nadmiernych deficytów publicznych; postanowienie to stosuje się również do Państw Członkowskich objętych derogacją, co dotyczy wszystkich krajów, które przystąpiły do UE 1 maja 2004 r.
- (2) Podstawą Paktu na rzecz stabilności i wzrostu jest cel dotyczący solidnych finansów publicznych jako środka do wzmacniania warunków dla stabilności cen i silnego zrównoważonego wzrostu sprzyjającego kreacji zatrudnienia.
- (3) Procedura dotycząca nadmiernego deficytu określona w art. 104 przewiduje decyzję w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, a Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, który jest załączony do Traktatu, określa dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾, ustanawia szczegółowe zasady i definicje w odniesieniu do zastosowania postanowień wspomnianego protokołu.
- (4) W art. 104 ust. 5 Traktatu wymaga się, aby Komisja skierowała opinię do Rady, jeżeli Komisja uzna, że w danym Państwie Członkowskim istnieje lub może zaistnieć nadmierny deficyt. Po zbadaniu wszelkich właściwych czynników uwzględnionych w sprawozdaniu Komisji zgodnym z art. 104 ust. 3 oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, Komisja stwierdziła, w swojej opinii z dnia 24 czerwca 2004 r., że na Cyprze istnieje nadmierny deficyt.

(5) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu przewiduje, że Rada przed podjęciem decyzji, a po ogólnej ocenie, czy istnieje nadmierny deficyt, powinna rozważyć wszelkie uwagi, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie pragnie uczynić.

(6) Ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków. W 2003 r. ogólny deficyt publiczny Cypru osiągnął 6,3 % PKB, przekraczając wartość odniesienia określoną w Traktacie, wynoszącą 3 % PKB. Nadwyżka ogólnego deficytu publicznego ponad wartość odniesienia nie wyniknęła z wyjątkowego zdarzenia będącego poza kontrolą władz cypryjskich ani nie była wynikiem znacznego pogorszenia koniunktury ekonomicznej w rozumieniu Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W 2004 r. ogólny deficyt publiczny prawdopodobnie pozostanie na poziomie powyżej 3 % PKB. W szczególności, prognoza Komisji z wiosny 2004 r. mówi o ogólnym deficycie publicznym w roku 2004 w wysokości 4,6 % PKB, podczas gdy w cypryjskim programie konwergencji deficyt ten prognozuje się na poziomie 5,2 % PKB. Wskaźnik długu, który w 2003 r. wyniósł 72,2 %, będzie w 2004 r. dalej odchyłał się od wartości odniesienia określonej w Traktacie, wynoszącej 60 %.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Cyprze istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

DECYZJA RADY

z dnia 5 lipca 2004 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Republice Czeskiej

(2005/185/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
a w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Republikę Czeską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie podlegają obowiązkowi unikania nadmiernego deficytu publicznego i obowiązek ten dotyczy także Państw Członkowskich objętych derogacją, czyli wszystkich państw, które w dniu 1 maja 2004 r. wstąpiły do UE.
- (2) Podstawą Paktu na rzecz stabilności i wzrostu jest osiągnięcie celu należytego poziomu finansów publicznych jako środka umacniającego uwarunkowania sprzyjające stabilności cen oraz silnego zrównoważonego wzrostu sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy.
- (3) Określona w art. 104 procedura nadmiernego deficytu przewiduje stwierdzenie nadmiernego deficytu, a Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączony do Traktatu określa dalsze warunki wdrożenia procedury nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93⁽¹⁾ z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ustanawia szczegółowe zasady i definicje dotyczące zastosowania przepisów Protokołu, o którym mowa powyżej.
- (4) Artykuł 104 ust. 5 Traktatu nakłada na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady, w przypadku uznania przez Komisję, że w Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Po zbadaniu wszystkich istotnych czynników wziętych pod uwagę w raporcie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz mając na uwadze opinię wydaną przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja w opinii wydanej w dniu 24 czerwca 2004 r. doszła do wniosku, że w Republice Czeskiej istnieje nadmierny deficyt.
- (5) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada winna rozważyć ewentualne uwagi, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie zechce wnieść przed podjęciem decyzji, po dokonaniu ogólnej oceny, czy istnieje nadmierny deficyt.
- (6) Ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków. Ogólny deficyt publiczny w Republice Czeskiej w 2003 r. wyniósł 12,9 % PKB (5,9 % PKB, nie uwzględniając jednorazowego działania rządu związanego z zastosowaniem na dużą skalę gwarancji rządowych), czyli dużo powyżej wartości odniesienia określonej w Traktacie na 3 % PKB. Nadmierny deficyt przekraczający wartość odniesienia nie został spowodowany nadzwyczajnym zdarzeniem, na które władze czeskie nie miały wpływu, ani nie był wynikiem znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Paktu Stabilności i Wzrostu. W 2004 r. ogólny deficyt publiczny najprawdopodobniej pozostanie na poziomie powyżej 3 % PKB. W szczególności zgodnie z prognozami Komisji Wiosna 2004 ogólny deficyt publiczny w 2004 r. ma osiągnąć poziom 5,9 % PKB, chociaż w programie konwergencji Republika Czeska przewiduje deficyt na poziomie 5,3 % PKB. W roku 2004 wskaźnik poziomu zadłużenia publicznego, który w 2003 r. osiągnął poziom 37,6 % PKB, najprawdopodobniej utrzyma się poniżej 60 % PKB wartości odniesienia określonej w Traktacie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ogólna ocena pokazuje, że w Republice Czeskiej istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2004 r.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

DECYZJA RADY

z dnia 5 lipca 2004 r.

w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Malcie

(2005/186/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi wniesione przez Maltę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie zobowiązane są unikać nadmiernego deficytu budżetowego; dotyczy to również Państw Członkowskich objętych derogacją, to jest wszystkich krajów, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do stabilności finansów publicznych, jako środka służącemu tworzeniu warunków do zapewnienia stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu na podstawie art. 104 przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, a załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze przepisy dotyczące stosowania procedury nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾ określa szczegółowe zasady i definicje odnoszące się do stosowania przepisów wspomnianego Protokołu.
- (4) Zgodnie z art. 104 ust. 5 Traktatu Komisja zobowiązana jest przedstawić Radzie opinię, jeśli uzna, że w danym Państwie Członkowskim istnieje lub może wystąpić nadmierny deficyt. Po zbadaniu wszystkich istotnych czynników wziętych pod uwagę zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja w opinii wydanej w dniu 24 czerwca 2004 r. stwierdziła, że na Malcie istnieje nadmierny deficyt.

- (5) Zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu Rada zobowiązana jest przed podjęciem decyzji w sprawie występowania nadmiernego deficytu, po dokonaniu ogólnej oceny, rozważyć wszelkie uwagi danego Państwa Członkowskiego.
- (6) Ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków. W 2003 r. deficyt sektora publicznego na Malcie osiągnął poziom 9,7% PKB (z czego 3,2% PKB w wyniku jednorazowej operacji), czyli przekroczył wynoszącą 3% PKB wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie. Przekroczenie przez deficyt sektora publicznego wartości odniesienia nie było wynikiem nadzwyczajnego zdarzenia pozostającego poza kontrolą władz maltańskich ani też nie wynikało ze znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu przyjętym w Pakcie na rzecz stabilności i wzrostu. Deficyt sektora publicznego w 2004 r. utrzyma się na poziomie przekraczającym 3% PKB. W szczególności, zgodnie z prognozą Komisji Wiosna 2004, przewiduje się osiągnięcie w 2004 r. deficytu w wysokości 5,9% PKB, podczas gdy program konwergencji dla Malty przewiduje deficyt w wysokości 5,2% PKB. Wskaźnik zadłużenia, wynoszący 72,0% w 2003 r., w 2004 r. najprawdopodobniej dalej odbiegnie od ustalonej w Traktacie wartości odniesienia 60% PKB.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z przeprowadzonej ogólnej oceny wynika, że na Malcie występuje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Malty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 2 marca 2005 r.

w sprawie skoordynowanego programu inspekcji w zakresie żywienia zwierząt na rok 2005
zgodnie z dyrektywą Rady 95/53/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/187/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającą zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W 2004 r. Państwa Członkowskie określiły pewne kwestie, które powinny być objęte skoordynowanym programem inspekcji przeprowadzanym w 2005 r.

(2) Pomimo że dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽²⁾ wyznacza maksymalny poziom aflatoksyny B₁ w paszach, to dla innych mikotoksyn, takich jak ochratoksyna A, zearalenon, deoksyniwalenol i fumonizyny nie ma wspólnotowych przepisów. Gromadzenie informacji w drodze wrywkowego pobierania próbek na temat występowania wyżej wymienionych mikotoksyn, mogłoby dostarczyć przydatnych danych służących ocenie sytuacji pod kątem dalszego rozwoju prawodawstwa. Ponadto, niektóre materiały paszowe, takie jak zboża i nasiona oleiste są szczególnie podatne na zarażenie mikotoksy-

nami ze względu na warunki zbiorów, składowania i transportu. Ponieważ stężenie mikotoksyn waha się z roku na rok, właściwym jest zbieranie, przez kolejne lata, danych dotyczących wszystkich wspomnianych mikotoksyn.

(3) Antybiotyki inne niż kokcydiostatyki i histomonostatyki mogą być wprowadzane do obrotu oraz stosowane jako dodatki paszowe tylko do dnia 31 grudnia 2005 r. Wcześniejsze kontrole na obecność antybiotyków i kokcydiostatyków w takich paszach, gdzie niektóre z tych środków są niedozwolone, wykazują, że ten rodzaj naruszenia nadal występuje. Częstotliwość takich wykryć oraz delikatność tej kwestii usprawiedliwiają prowadzenie dalszych kontroli.

(4) Istotne jest zapewnienie, aby ograniczenia w stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego w paszach, jak określono w odpowiednim prawodawstwie Wspólnoty, były skutecznie stosowane.

(5) Istotne jest zapewnienie, aby poziomy elementów śladowych miedzi i cynku w mieszkankach paszowych dla świń nie przekraczały maksymalnej zawartości określonej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1334/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym warunki zezwolenia na kilka dodatków paszowych, należących do grupy pierwiastków śladowych⁽³⁾.

(6) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55).

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/100/WE (Dz.U. L 285 z 1.11.2003, str. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.2003, str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2112/2003 (Dz.U. L 317 z 2.12.2003, str. 22).

NINIEJSZYM ZALECA:

1. Zaleca się Państwom Członkowskim przeprowadzenie w 2005 r. skoordynowanego programu inspekcji w celu kontroli:

- a) stężenia mikotoksyn (aflatoksyny B₁, ochratoksyny A, zearalenonu, deoksyniwalenolu i fumonizyn) w paszach, podając metody analiz. Metoda pobierania próbek powinna obejmować zarówno wrywkowe, jak i celowe próbkowanie. W przypadku celowego pobierania próbek, muszą one zawierać materiały paszowe, w których podejrzewa się podwyższone stężenie mikotoksyn, np. ziarna zbóż, nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne oraz materiały paszowe składowane przez długi okres lub przewożone transportem morskim na dużych odległościach. W przypadku aflatoksyny B₁, szczególną uwagę należy zwrócić także na mieszanki paszowe dla zwierząt mlecznych innych niż bydło mleczne. Wyniki kontroli powinny być zgłaszane przy użyciu wzoru określonego w załączniku I;
- b) antybiotyków, kokcydiostatyków i/lub histomonostatyków, dozwolonych lub niedozwolonych jako dodatki do pasz dla określonych gatunków i kategorii zwierząt, występujących często w nieleczniczych premiksach i mieszankach paszowych, w których takie środki farmaceutyczne są niedozwolone; kontrole powinny skupiać się na środkach farmaceutycznych w premiksach i mieszankach paszowych, tam

gdzie właściwy organ uzna za wysoce prawdopodobne wykrycie nieprawidłowości. Wyniki kontroli powinny być zgłaszane przy użyciu wzoru określonego w załączniku II;

- c) przestrzegania ograniczeń w produkcji i stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z załącznikiem III;
- d) poziomów miedzi i cynku w mieszankach paszowych dla świń, zgodnie z załącznikiem IV.

2. Państwom Członkowskim zaleca się, aby załączyły wyniki skoordynowanego programu inspekcji, o którym mowa w ust. 1, do oddzielnego rozdziału w corocznym sprawozdaniu z przeprowadzonych inspekcji, sporządzonym według najnowszej wersji ujednoliconego wzoru składania sprawozdań, który zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 95/53/WE należy przedłożyć najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Stężenie niektórych mikotoksyn (aflatoksyny B₁, ochratoksyny A, zearalenonu, deoksyniwalenolu, fumonizyn) w paszach

Poszczególne wyniki wszystkich badanych próbek; wzór składania sprawozdań, zgodnie z ust. 1 lit. a

Pasze		Pobieranie próbek (wyrywkowe lub celowe)	Rodzaj i stężenie mikotoksyn (µg/kg w stosunku do pasz o wilgotności 12%)				
Rodzaj	Kraj pochodzenia		Aflatoksyna B ₁	Ochratoksyna A	Zearalenon	Deoksyniwalenol	Fumonizyny (*)

(*) Stężenie fumonizyn dotyczy ogółu fumonizyn B₁, B₂ oraz B₃.

Właściwy organ powinien podać również:

- działania podejmowane w razie przekroczenia maksymalnych poziomów dla aflatoksyny B₁;
- zastosowane metody analizy;
- granice wykrywalności.

ZAŁĄCZNIK II

Obecność niektórych środków farmaceutycznych niedozwolonych jako dodatki do pasz

Niektóre antybiotyki, kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne mogą zgodnie z prawem występować jako dodatki w premiksach i mieszankach paszowych dla określonych gatunków i kategorii zwierząt, jeśli spełniają wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾.

Obecność w paszach niedozwolonych środków farmaceutycznych stanowi naruszenie przepisów.

Środki farmaceutyczne, jakie należy poddać kontroli, powinny zostać wybrane z następującego zestawienia:

1. Środki farmaceutyczne dozwolone jako dodatki do pasz tylko dla niektórych gatunków lub kategorii zwierząt:

avilamycyna
bacytracyna
diklazuril
flawofosfolipol
wodorobromek halofuginonu
sól (sodowa) lasalocidu A
maduramycyna amonu alfa
sól (sodowa) monenzyny
narazyna
narazyna – nikarbazyna
chlorowodorek robenidyny
sól (sodowa) salinomycyny
sól (sodowa) semduramycyny

2. Środki farmaceutyczne, które przestają być dozwolone jako dodatki do pasz:

amprolium
amprolium/etopabat
arprinocid
avoparcyna
karbadoks
dimetridazol
dinitolmid
ipronidazol
metychlorpindol
metychlorpindol/metylobenzokwat
nikarbazyn
nifursol

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29.

olaquindoks
 ronidazol
 spiramycyna
 tetracykliny
 fosforan tylozyny
 virginiamycyna
 cynk-bacytracyna
 inne substancje przeciwbakteryjne

3. Środki farmaceutyczne nigdy niedozwolone jako dodatki do pasz:

inne substancje

Poszczególne wyniki wszystkich niezgodnych z przepisami próbek; wzór składania sprawozdań, zgodnie z ust. 1 lit. b

Rodzaj paszy (gatunki i kategorie zwierząt)	Wykryta substancja	Stwierdzony poziom	Przyczyna nieprawidłowości ^(e)	Podjęte działanie

^(e) Przyczyna wystąpienia niedozwolonej substancji w paszy, stwierdzona po dochodzeniu przeprowadzonym przez właściwy organ.

Właściwy organ powinien podać również:

- całkowitą liczbę przebadanych próbek;
- nazwy substancji, które były przedmiotem dochodzenia;
- zastosowane metody analizy;
- granice wykrywalności.

ZAŁĄCZNIK III

Ograniczenia w produkcji i stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego

Bez uszczerbku dla art. 3 do 13 i 15 dyrektywy 95/53/WE, Państwa Członkowskie powinny w 2005 r. przeprowadzić skoordynowany program inspekcji w celu ustalenia czy przestrzegane są ograniczenia w produkcji i w stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego.

W szczególności w celu zapewnienia, że zakaz żywienia niektórych zwierząt przetworzonym białkiem zwierzęcym, ustanowionym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, jest skutecznie stosowany, Państwa Członkowskie powinny wdrożyć specjalny program kontroli na podstawie celowych kontroli. Zgodnie z art. 4 dyrektywy 95/53/WE wymieniony program kontroli powinien opierać się na uwzględniającej ryzyko strategii obejmującej wszystkie etapy produkcji i wszystkie rodzaje miejsc, w których pasze są wytwarzane, przeladowywane i stosowane. Państwa Członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na definicję kryteriów, które mogą być powiązane z ryzykiem. Wyważenie każdego kryterium powinno być proporcjonalne do ryzyka. Częstotliwość inspekcji oraz liczba próbek poddanych analizie w poszczególnych miejscach powinny odpowiadać globalnemu znaczeniu, jakie przypisuje się tym miejscom.

Przy sporządzaniu programu kontroli należy uwzględnić następujące indykatoryjne miejsca i kryteria:

Miejsca	Kryteria	Znaczenie
Młyny paszowe	Młyny paszowe wytwarzające mieszankę paszową dla przeżuwaczy i mieszankę paszową dla zwierząt innych niż przeżuwacze, zawierającą w ramach wyjątkowych uregulowań przetworzone proteiny zwierzęce Młyny paszowe ze stwierdzonym w przeszłości naruszeniem lub z podejrzeniem o naruszenie Młyny paszowe importujące dużą ilość pasz o wysokiej zawartości protein, takich jak mączka rybna, mączka sojowa, gluten mączki kukurydzianej i koncentraty białkowe Młyny paszowe wytwarzające dużo mieszanek paszowych Ryzyko wzajemnych zakażeń wynikających z wewnętrznych zasad działania (korzystanie z silosów, nadzorowanie skutecznego podziału linii produkcji, kontrola składników, laboratoria zakładowe, procedury pobierania próbek)	
Punkty kontroli granicznej i inne punkty wprowadzenia na obszar Wspólnoty	Duża/mała ilość przywiezionych pasz Pasze o wysokiej zawartości białka	
Gospodarstwa rolne	Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie przy użyciu, w ramach wyjątkowych uregulowań, przetworzonych białek zwierzęcych Gospodarstwa rolne hodujące przeżuwacze i inne gatunki (ryzyko krzyżowego żywienia) Gospodarstwa rolne sprzedające pasze luzem	
Handlowcy	Magazyny i składy pośrednie dla pasz o wysokiej zawartości białka Duża ilość pasz sprzedawanych luzem Handlowcy mieszankami paszowymi wytworzonymi za granicą	
Mieszalniki przenośne	Mieszalniki wytwarzające paszę dla przeżuwaczy i dla zwierząt innych niż przeżuwacze Mieszalniki ze stwierdzonym w przeszłości naruszeniem lub z podejrzeniem o naruszenie Mieszalniki używające pasz o wysokiej zawartości białka Mieszalniki wytwarzające dużo pasz Mieszalniki obsługujące dużą ilość gospodarstw rolnych, w tym gospodarstwa hodujące przeżuwacze	
Środki transportu	Pojazdy służące do przewożenia przetworzonych protein zwierzęcych oraz pasz Pojazdy ze stwierdzonym w przeszłości naruszeniem lub z podejrzeniem o naruszenie	

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2005 (Dz.U. L 37 z 10.2.2005, str. 9).

Jako alternatywę do wyżej wymienionych indykatywnych miejsc i kryteriów Państwa Członkowskie mogą przekazać Komisji do dnia 31 marca 2005 r. własną ocenę ryzyka.

Pobieranie próbek powinno być celowe na partiach lub przypadkach, gdzie wystąpienie zakażenia krzyżowego niedozwolonymi przetworzonymi proteinami jest najbardziej prawdopodobne (np. pierwsza partia po transporcie pasz, które zawierały białko zwierzęce, a w badanej partii jest ono zabronione, jeśli wystąpiły techniczne problemy lub zmiany linii produkcji, zmiany w zbiornikach lub silosach do składowania materiałów luzem).

W 2005 r. Państwa Członkowskie powinny skoncentrować się na analizie mięszu buraka cukrowego oraz przywożonych materiałów paszowych.

Minimalna ilość inspekcji w ciągu roku w Państwie Członkowskim powinna wynosić 10 na 100 000 ton wytworzonej mieszanki paszowej. Minimalna ilość urzędowo pobranych próbek w ciągu roku w Państwie Członkowskim powinna wynosić 20 na 100 000 ton wytworzonej mieszanki paszowej. Do czasu zatwierdzenia alternatywnych metod, do mikroskopowej identyfikacji i oszacowania należy stosować metody określone w dyrektywie Komisji 2003/126/WE z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie analitycznej metody określania składników pochodzenia zwierzęcego do celów urzędowej kontroli pasz⁽¹⁾. Każda obecność zabronionych składników pochodzenia zwierzęcego w paszach powinna być uważana za naruszenie zakazu paszowego.

Wyniki programów przeprowadzonych kontroli powinny być zgłoszone Komisji przy użyciu poniższych wzorów.

Zestawienie kontroli dotyczących przestrzegania ograniczeń w stosowaniu pasz pochodzenia zwierzęcego (żywienie zabronionymi przetworzonymi białkami zwierzęcymi)

A. Udokumentowane kontrole

Etap	Liczba inspekcji obejmująca kontrole na obecność przetworzonych białek zwierzęcych	Liczba naruszeń stwierdzonych na podstawie udokumentowanych kontroli itd. (oprócz badań laboratoryjnych)
Przywóz materiałów paszowych		
Składowanie materiałów paszowych		
Młyny paszowe		
Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie/mieszalniki przenośne		
Pośrednicy		
Środki transportu		
Gospodarstwa hodujące zwierzęta inne niż przeżuwacze		
Gospodarstwa hodujące przeżuwacze		
Inne:		

B. Pobieranie próbek i badanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych w celu wykrycia przetworzonych białek zwierzęcych

Miejsca	Ilość urzędowo badanych próbek na wykrycie przetworzonych białek zwierzęcych		Ilość próbek, w których wykryto brak zgodności						
			Obecność przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego ze zwierząt lądowych			Obecność przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego z ryb			
	Materiały paszowe	Mieszanki paszowe		Materiały paszowe	Mieszanki paszowe		Materiały paszowe	Mieszanki paszowe	
dla przeżuwaczy		dla zwierząt innych niż przeżuwacze	dla przeżuwaczy		dla zwierząt innych niż przeżuwacze	dla przeżuwaczy		dla zwierząt innych niż przeżuwacze	
Przy wwozie									
Młyny paszowe									
Pośrednicy/składy									
Środki transportu									
Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie/mieszalniki przenośne									
W gospodarstwie rolnym									
Inne:									

(1) Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 78.

C. Zestawienie zabronionych przetworzonych białek zwierzęcych, które wykryto w próbkach pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy

	Miesiąc pobrania próbki	Rodzaj, stopień i pochodzenie skażenia	Zastosowane sankcje (lub inne środki)
1			
2			
3			
4			
5			
...			

ZAŁĄCZNIK IV

Poszczególne wyniki wszystkich pobranych próbek (zgodnych i niezgodnych z przepisami) dotyczących zawartości miedzi i cynku w mieszankach paszowych dla świń

Rodzaj mieszanki paszowej (rodzaj zwierząt)	Element śladowy (miedź lub cynk)	Wykryty poziom (mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej)	Przyczyna przekroczenia maksymalnej dopuszczalnej zawartości ^(e)	Podjęte działanie

^(e) Jako wynik dochodzenia przeprowadzonego przez właściwy organ.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 lipca 2004 r.****stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia EOG****(Sprawa nr COMP/M.3333 – SONY/BMG)**

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 2815)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/188/WE)

W dniu 19 lipca 2004 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2. Niepoufną wersję pełnej decyzji Komisji w oryginalnym języku sprawy oraz w roboczych językach Komisji można znaleźć na internetowej stronie Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

- (1) W dniu 9 stycznia 2004 r. Komisja otrzymała dokonane na podstawie artykułu rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 („Rozporządzenie w sprawie połączeń”) zgłoszenie transakcji, na mocy której Bertelsmann AG („Bertelsmann”) i Sony Corporation of America należąca do grupy Sony („Sony”) wnoszą swoją ogólnoswiatową działalność stron związaną z nagraniami muzycznymi (z wyłączeniem działalności Sony w Japonii) do spółki *joint venture*. Ta spółka *joint venture* będzie prowadzona pod nazwą Sony BMG i będzie działać w dziedzinie odkrywania i rozwoju artystów (tak zwanej A&R⁽²⁾), a następnie wprowadzania na rynek i sprzedaży nagrań muzycznych. Sony BMG nie będzie angażować się w pokrewną działalność, taką jak wydawnictwo, wytwarzanie i dystrybucja utworów muzycznych.
- (2) Bertelsmann jest międzynarodową firmą medialną prowadzącą ogólnoswiatową działalność w dziedzinie nagrań i wydawnictwa muzycznego, publikacji telewizyjnych, radiowych, wydawnictwa książek i czasopism, świadczenia usług drukarskich oraz prowadzenia klubów księgarskich i muzycznych. W dziedzinie nagrań muzycznych Bertelsmann działa poprzez posiadaną przez siebie w całości filię Bertelsmann Music Group, „BMG”. Do wytwórni płytowych firmy BMG należą: Arista Records, Jive Records, Zomba i RCA.
- (3) Sony prowadzi ogólnoswiatową działalność w dziedzinie nagrań i wydawnictwa muzycznego, elektroniki przemysłowej i użytkowej. Do Sony należą wytwórnie płytowe, takie jak Columbia Records Group, Epic Records Group oraz Sony Classical.
- (4) Na swoim 127. posiedzeniu w dniu 9 lipca 2004 r. Komitet Doradczy ds. Koncentracji przedstawił przychylną opinię na temat projektu decyzji udzielającej pozwolenia, przedłożonego mu przez Komisję.
- (5) W sprawozdaniu z dnia 5 lipca 2004 r. Funkcjonariusz ds. Przesłuchań uznał, że prawa stron podlegających przesłuchaniu zostały uszanowane.

I. WŁAŚCIWE RYNKI**Nagrania muzyczne**

- (6) Komisja stwierdziła, że właściwy rynek produktów dla nagrań muzycznych (w tym „A&R” oraz promocji, sprzedaży i marketingu nagrań muzycznych) może być podzielony na odrębne rynki produktów w oparciu o gatunki (takie jak międzynarodowy pop, miejscowy pop, muzyka klasyczna) lub dla kompilacji. Jednakże do celów obecnej sprawy kwestię, czy wyżej wymienione gatunki lub kategorie stanowią odrębne rynki, można by pozostawić otwartą, gdyż koncentracja nie prowadziłaby do wytworzenia lub wzmocnienia dominującej pozycji na podstawie dowolnej rozważonej definicji rynku.
- (7) Badanie rynku potwierdziło wiele czynników (np. A&R, polityka cenowa, sprzedaż i marketing głównie występujące w skali krajowej, duże zapotrzebowanie na miejscowy repertuar oraz ograniczona międzynarodowa obecność niezależnych firm płytowych) dla właściwych geograficznych rynków nagrań muzycznych uważanych za krajowe.

Muzyka on-line

- (8) Opierając się na swoich wynikach badań rynku Komisja uważa, że muzyka *on-line* nie stanowi części rynku fizycznie nagranej muzyki, w szczególności z powodu różnic produktu i jego dystrybucji. Zidentyfikowała ona dwa odrębne rynki produktów dla muzyki *on-line*: i) rynek hurtowy licencji na muzykę *on-line*; oraz ii) rynek detaliczny dystrybucji muzyki *on-line*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1310/97 (Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str. 1).

⁽²⁾ A&R = Artysta i Repertuar; odpowiednik badań i rozwoju w przemyśle muzycznym.

(9) Do celów obecnej sprawy Komisja uważa, że zarówno rynek hurtowy licencji na muzykę *on-line*, jak i rynek detaliczny dystrybucji muzyki *on-line* są pod względem zakresu rynkami krajowymi. Może to ulec zmianie w przyszłości, w zależności od dalszych ponadgranicznych wydarzeń w dziedzinie licencjonowania muzyki *on-line* i dystrybucji muzyki.

Wydawnictwo muzyczne

(10) Na podstawie ustaleń dotyczących zarówno strony popytu, jak i zaopatrzenia, Komisja stwierdziła oznaki istnienia odrębnych rynków produktów dla wydawnictwa muzycznego według wykorzystywania różnych kategorii praw (tj. mechaniczne, wykonawcze, dotyczące synchronizacji, druku oraz inne prawa). Jednakże dokładny zakres właściwego rynku produktów można by pozostawić otwarty, gdyż ocena konkurencyjna jest taka sama przy dowolnej wziętej pod uwagę definicji rynku.

(11) Badanie rynku potwierdziło, że geograficzny zakres rynku jest, pomimo pewnych elementów ponadgranicznych, zasadniczo krajowy, wzięwszy pod uwagę fakt, że opłaty licencyjne z tytułu praw mechanicznych i wykonawczych są zwykle pobierane w skali krajowej. Do celów obecnej sprawy dokładny zakres właściwego geograficznego rynku można by pozostawić otwarty, gdyż ocena konkurencyjna jest taka sama przy dowolnej wziętej pod uwagę definicji rynku.

II. OCENA

A. Możliwe wzmocnienie zbiorowej dominacji na rynkach nagrań muzycznych

Wstęp

(12) Badanie Komisji nie dostarczyło dostatecznie rozstrzygającego dowodu na istnienie zbiorowej dominującej pozycji „główniej piątki” (Sony, BMG, Universal, EMI i Warner) na rynkach wydawnictwa muzycznego.

(13) W oparciu o prawo precedensowe sądów europejskich, w szczególności orzeczenie *Airtours*, warunkiem wstępnym dla istnienia zbiorowej dominującej pozycji wśród graczy rynkowych jest: i) wspólne porozumienie co do warunków koordynacji; ii) zdolność do monitorowania, czy takie warunki są przestrzegane; iii) istnienie mechanizmu odstrasżającego na wypadek odstępstw; oraz iv) brak możliwości zagrożenia przez strony trzecie (faktycznych lub potencjalnych konkurentów, klientów) spodziewanym korzyściom wynikającym z koordynacji.

(14) Oceniając, czy istnieje wśród pięciu głównych firm muzycznych wspólna dominująca pozycja na rynkach nagrań muzycznych, Komisja przeanalizowała, czy w ciągu ostatnich trzech do czterech lat mogła być ustanowiona skoordynowana polityka cenowa tych głównych firm w Państwach Członkowskich EOG.

(15) W tym celu Komisja zbadała rozwój cen hurtowych głównej piątki w stosunku do hurtowników i detalistów w każdym Państwie Członkowskim w latach 1998–2003. W szczególności analiza Komisji skupiła się na rozwoju średnich cen hurtowych netto, cen PPD (cen publikowanych dla dealerów), stosunków cen brutto i netto, jak również rabatów fakturowych i rabatów wstecznych.

(16) Aby ocenić możliwą koordynację cen hurtowych głównej piątki, Komisja przeanalizowała paralelizm rozwoju średnich cen netto (z uwzględnieniem inflacji) dla 100 czołowych singli każdej z głównych firm w pięciu największych Państwach Członkowskich (jest to uważane za reprezentatywną próbę, gdyż 100 czołowych singli stanowi około 70–80% odnośnej łącznej sprzedaży nagrań muzycznych głównych firm). Po drugie, Komisja zbadała, czy nie mogła zostać osiągnięta jakaś koordynacja cenowa przy użyciu cen katalogowych (PPD) jako punktów centralnych. Po trzecie, Komisja przeanalizowała, czy rabaty różnych głównych firm były wyrównane i dostatecznie przejrzyste, aby pozwalały na skuteczne monitorowanie zachowania konkurencyjnego.

Francja, Niemcy, Włochy, Hiszpania, Zjednoczone Królestwo

(17) Na podstawie średnich cen netto Komisja stwierdziła pewien paralelizm i stosunkowo podobny rozwój cen głównych firm na pięciu większych rynkach: Francji, Niemiec, Włoch, Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa. Jednakże spostrzeżenia te jako takie nie są wystarczające do wyciągnięcia wniosku, że istniało w przeszłości zachowanie związane ze skoordynowaną polityką cenową.

(18) Dlatego Komisja zbadała dalej, czy dodatkowe elementy, a mianowicie ceny katalogowe i rabaty, były wyrównane i dostatecznie przejrzyste, aby dostarczyć należytego dowodu dla koordynacji.

(19) Komisja znalazła pewne oznaki, że ceny PPD mogły być używane jako punkty centralne dla wyrównania cen katalogowych głównych firm we wszystkich pięciu Państwach Członkowskich. Odnośnie do rabatów, badania pokazało, że poziom rabatów zmieniał się w pewnym stopniu pomiędzy różnymi głównymi firmami i że niektóre typy rabatów nie były dostatecznie przejrzyste, aby założyć istniejącą zмовę.

(20) Ponadto Komisja przeanalizowała, czy rynki nagrań muzycznych charakteryzują się cechami ułatwiającymi zbiorową dominację, w szczególności przez wzięcie pod uwagę jednorodności produktów, przejrzystości mechanizmów odwetu.

(21) Co się tyczy jednorodności produktów, to Komisja stwierdziła, że zawartość indywidualnych albumów jest zróżnicowana, lecz także, iż polityka cenowa i marketing są w pewnym stopniu ustandaryzowane. Jednakże różnorodność zawartości ma pewne konsekwencje dla polityki cenowej i zmniejsza przejrzystość na rynku oraz sprawia, że cicha zmowa jest trudniejsza, gdyż wymaga monitorowania na poziomie indywidualnego albumu.

(22) Odnośnie do przejrzystości Komisja stwierdziła, że publikacja cotygodniowych list, stabilność bazy klientów oraz monitorowanie przez główne firmy rynku detalicznego za pomocą cotygodniowych raportów zwiększa przejrzystość rynku i ułatwia monitorowanie skoordynowanej polityki. Jednakże badanie pokazało również, że monitorowanie rabatów związanych z kampaniami wymaga monitoringu na poziomie albumu, co zmniejsza przejrzystość na rynku i utrudnia cichą zmwę. W sumie Komisja nie znalazła dostatecznego dowodu, że główne firmy pokonały ten niedobór przejrzystości w przeszłości.

(23) Co się tyczy odwetu, to Komisja zbadała, czy główne firmy mogły zastosować odwet wobec którejkolwiek „oszukującej” głównej firmy, w szczególności poprzez (czasowy) powrót do zachowania konkurencyjnego lub wykluczenie odstępcy ze wspólnych przedsięwzięć i porozumień dotyczących kompilacji. Jednakże Komisja nie znalazła dostatecznego dowodu na to, że takie mechanizmy odwetu zostały zastosowane lub były używane jako groźba w przeszłości.

Niderlandy, Szwecja, Irlandia, Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Norwegia, Portugalia, Grecja

(24) W mniejszych Państwach Członkowskich Komisja również stwierdziła znaczny stopień paralelizmu pomiędzy cenami PPD głównych firm, które w zasadzie mogły zostać użyte jako punkty centralne przez główne firmy do wyrównania cen. Jednakże badanie wykryło również w mniejszych Państwach Członkowskich pewne różnice poziomu rabatów i niedobory przejrzystości w odniesieniu do niektórych rabatów.

(25) Ustalenia Komisji dotyczące jednorodności produktu, przejrzystości rynku i możliwości zastosowania odwetu, określone wyżej dla większych Państw Członkowskich,

odnoszą się również do mniejszych Państw Członkowskich.

Wniosek

(26) Komisja uważa, że nie znalazła dostatecznego dowodu na istnienie zbiorowej dominującej pozycji pięciu głównych firm muzycznych na rynkach nagrań muzycznych w jakimkolwiek Państwie Członkowskim EOG.

B. Możliwość stworzenia zbiorowej dominacji na rynkach nagrań muzycznych

(27) Komisja rozważyła również, czy połączenie mogło prowadzić do stworzenia zbiorowej dominacji głównych firm muzycznych w jakimkolwiek Państwie Członkowskim EOG. Jednakże w świetle powyższych uwag, w szczególności odnośnie do przejrzystości rynku, różnorodności zawartości produktu oraz odwetu Komisja uważa, iż efekt zmniejszenia liczby głównych firm z pięciu do czterech w następstwie połączenia nie byłby na tyle znaczny, aby doprowadził do stworzenia zbiorowej pozycji dominującej głównych firm muzycznych na rynkach nagrań muzycznych.

C. Możliwość stworzenia pojedynczej dominacji na rynkach nagrań muzycznych

(28) Strony trzecie zgłosiły obawy, że spółka *joint venture* może osiągnąć pozycję pojedynczej dominacji na rynkach nagrań muzycznych z powodu jej wertykalnej relacji w stosunku do interesów medialnych firmy Bertelsmann. Twierdzi się, że Bertelsmann mógłby wykorzystać swoją pozycję w stacjach telewizyjnych i radiowych do niedopuszczenia konkurentów i faworyzowania Sony BMG, w szczególności poprzez przyznawanie preferencyjnych stawek lub traktowania albo poprzez niedopuszczanie konkurentów do promowania swoich artystów za pośrednictwem tych kanałów.

(29) Komisja stwierdza, że nie jest prawdopodobne, aby proponowana spółka *joint venture* osiągnęła pojedynczą dominację na rynkach muzycznych w Niemczech, Niderlandach, Belgii, Luksemburgu i we Francji, gdzie Bertelsmann działa poprzez stacje telewizyjne i radiowe RTL. Korzyści uzyskane z wertykalnej integracji w grupie medialnej Bertelsmanna (np. poprzez format *Pop Idol*, którego okres popularności, według ekspertów z branży, minął) są już ujęte w udziałach rynkowych BMG za 2003 r. Na bazie tych udziałów rynkowych proponowana spółka *joint venture* nie osiąga progu pojedynczej dominacji. Ponadto Komisja nie znalazła żadnego dowodu, że zamykanie konkurentom dostępu do swoich kanałów TV i stacji radiowych mogłoby być korzystną strategią dla Bertelsmanna.

D. Możliwość zbiorowej dominacji na hurtowym rynku licencji na muzykę *on-line*

- (30) Komisja zwraca uwagę, że rynek legalnej muzyki *on-line* znajduje się obecnie w fazie początkowej, gdyż większość witryn poświęconych muzyce *on-line* dopiero niedawno rozpoczęła działalność w EOG. Zatem trudno jest dokonać jednoznacznego stwierdzenia odnośnie do pozycji rynkowych głównych firm fonograficznych, w szczególności w odniesieniu do rynków krajowych. Poza tym nie wydaje się, aby informacje o utworach muzycznych faktycznie pobieranych lub bezpośrednio odtwarzanych z Internetu dawały jasny obraz pozycji rynkowych różnych graczy i nie ma żadnych ogólnie dostępnych danych przemysłu muzycznego na ten temat. Jednakże na podstawie informacji otrzymanych przez Komisję można wnioskować, że pozycja rynkowa głównych firm fonograficznych na hurtowym rynku licencji wydaje się mniej więcej podobna do ich pozycji na rynkach nagrań muzycznych.
- (31) Biorąc pod uwagę wyłaniający się stan rynku oraz różnice polityki cenowej i warunków w aktualnych porozumieniach, Komisja stwierdziła, że nie można znaleźć dostatecznego dowodu na istnienie zbiorowej dominującej pozycji głównych firm na krajowych rynkach licencji na muzykę *on-line* ani na to, że koncentracja może doprowadzić do stworzenia zbiorowej dominującej pozycji na tych rynkach.

E. Możliwość pojedynczej dominacji na rynkach dystrybucji muzyki *on-line*

- (32) Strony trzecie zgłosiły obawy, że w wyniku transakcji Sony może uzyskać pozycję pojedynczej dominacji na krajowych rynkach dystrybucji muzyki *on-line* za pośrednictwem swojego serwisu Sony Connect służącego do pobierania muzyki z Internetu. Stwierdzono, że Sony może wykorzystać kontrolę nad spółką *joint venture* do niedopuszczenia konkurentów do dalszego rynku dystrybucji muzyki *on-line*, w szczególności przez odmówienie konkurującym platformom *on-line* dostępu do biblioteki spółki *joint venture* lub przez przyjęcie dyskryminacyjnej postawy wobec swoich konkurentów, np. poprzez wprowadzenie reguł użytkowania, dat wypuszczania nowych utworów oraz formatu nagrań.
- (33) Komisja uważa, że serwis Sony Connect jest aktualnie dopiero w trakcie uruchamiania w Europie, po uruchomieniu go w USA w maju 2004 r. Dlatego obecnie nie

ma on udziału w rynku. Także inni gracze zdobyli już pewną pozycję na rynku (np. OD2), natomiast kolejni gracze weszli ostatnio na rynek lub zapowiedzieli, że wkrótce to zrobią. Ponadto, nie dopuszczając konkurentów, proponowana spółka *joint venture* Sony BMG straciłaby znaczne dochody licencyjne z nagrań sprzedanych przez konkurentów i wydaje się wątpliwe, czy taka strategia byłaby opłacalna.

F. Możliwe skutki „rozlewania się” w przemyśle muzycznym

- (34) Strony trzecie zgłosiły obawy, że stworzenie spółki *joint venture* spowoduje w efekcie koordynację zachowania konkurencyjnego tych stron w blisko związanych rynkach wydawnictwa muzycznego.
- (35) Komisja uważa, że ewentualna koordynacja może dojść do skutku jedynie w raczej ograniczonym stopniu, ponieważ administracja prawami wydawniczymi jest prowadzona głównie przez towarzystwa inkasujące (przynajmniej w przypadku ważnych praw mechanicznych i wykonawczych). Na podstawie obowiązującego ustawodawstwa towarzystwa inkasujące udzielają licencji na niedyskryminacyjnych warunkach i uzgadniają tantiemy z wydawcami, autorami i kompozytorami. Komisja uważa również, że, wbrew obawom niektórych stron trzecich, koncentracja nie powinna prowadzić do omijania przez główne firmy towarzystw inkasujących, gdyż nie ma dostatecznie konkretnego dowodu na taką strategię.

III. WNIOSEK

- (36) W decyzji stwierdza się ostatecznie, że proponowana koncentracja nie wytwarza ani nie wzmacnia pojedynczej bądź zbiorowej dominującej pozycji na krajowych rynkach nagrań muzycznych, licencji na muzykę *on-line* lub dystrybucji muzyki *on-line*, skutkiem czego skuteczna konkurencja byłaby znacząco utrudniana na wspólnym rynku lub na znacznej jego części. W dalszej części decyzji stwierdza się, że przedmiotem lub celem transakcji nie jest koordynacja konkurencyjnego zachowania macierzystych firm spółki *joint venture* Sony i Bertelsmann na rynkach wydawnictwa muzycznego. Zgodnie z tym, w decyzji uznaje się koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z Porozumieniem o EOG, zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 2 ust. 4 oraz art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połączeń i art. 57 Porozumienia EOG.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 marca 2005 r.

zmieniająca dodatek do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia z 2003 r. w zakresie niektórych zakładów w sektorze mięsnym na Słowacji

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 512)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/189/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji⁽¹⁾, w szczególności jego załącznik XIV rozdział 5 sekcja B ust. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIV rozdział 5 sekcja B lit. a) do Aktu Przystąpienia stanowi, że wymagania strukturalne ustanowione w załączniku I do dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie warunków zdrowotnych dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa⁽²⁾ oraz załączniki A i B do dyrektywy Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾ nie mają zastosowania do zakładów na Słowacji, wymienionych w dodatku⁽⁴⁾ do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia, aż do dnia 31 grudnia 2006 r., z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.
- (2) Dodatek do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia z 2003 r. został zmieniony decyzją Komisji 2004/463/WE⁽⁵⁾.
- (3) Zgodnie z oficjalnym oświadczeniem właściwych władz Słowacji trzy zakłady mięsne zakończyły proces moder-

nizacji i są aktualnie w pełni zgodne z prawem wspólnotowym. Ponadto dwa zakłady mięsne z tej listy zaprzestały działalności. Te zakłady powinny zatem zostać usunięte z listy zakładów, które znajdują się w okresie przejściowym.

- (4) Trzy zakłady mięsne z listy zakładów, które znajdują się w okresie przejściowym, dokonały znacznych postępów w osiągnięciu zgodności z wymaganiami strukturalnymi ustanowionymi prawem wspólnotowym. Jednakże zakłady te nie są w stanie zakończyć procesu modernizacji w określonym terminie ze względu na wyjątkowe ograniczenia techniczne. Jest zatem uzasadnione przydzielenie im dodatkowego czasu na zakończenie procesu modernizacji.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić dodatek do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia z 2003 r. Dla jasności niezbędne jest wprowadzenie zmian.
- (6) Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt został poinformowany o środkach przewidzianych niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatek do załącznika XIV do Aktu Przystąpienia z 2003 r. zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnia zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33, wersja poprawiona (Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12)).

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnia zmieniona dyrektywą 2004/41/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 277 E z 23.9.2003, str. 1654.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str. 138, wersja poprawiona (Dz.U. L 202 z 7.6.2004, str. 95).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„DODATEK,

o którym mowa w załączniku XIV (*) rozdział 5 sekcja B

Wykaz zakładów, ze wskazaniem braków oraz terminami wyznaczonymi do ich uzupełnienia

Weterynaryjny numer identyfikacyjny	Nazwa zakładu	Braki	Data pełnego dostosowania
GA 6-2	Sereďský MP a.s., Bratislavská 385, Sereď	dyrektywa Rady 64/433/EWG: załącznik I, rozdział I ust. 1 lit a), b) i g); załącznik I, rozdział I ust. 11; załącznik I, rozdział II ust. 14 lit. a); dyrektywa Rady 77/99/EWG: załącznik A, rozdział I ust. 2 lit a), b) i c); załącznik A, rozdział I ust. 11;	31.12.2006
PB 5-6-1	Slovryb a.s., Príbovce Hospodárske stredisko Považská Bystrica-Rybníky, Žilinská 776/3, 017 01	dyrektywa Rady 91/493/EWG: Załącznik, rozdział III.I ust. 1; Załącznik, rozdział III.I ust. 2 lit a), b), c), d), e) i g); Załącznik, rozdział III.I ust. 9;	30.11.2006

Weterynaryjny numer identyfikacyjny	Nazwa i adres zakładu	Sektor: mięso			Data pełnego dostosowania
		Działalność zakładów			
		Mięso świeże, ubój, rozbiór	Produkty mięsne	Chłodnia składowa	
PE 6-10	COLAGEN SLOVAKIA, s.r.o. Kúpeľná 193 958 04 Partizánske	X	X		30.4.2005
MI 6-1	Mäso ZEMPLÍN a.s. Užhorodská č. 86 071 01 Michalovce		X		30.4.2005
MA 6-30	BERTO-Ignác Bertovič Hlavná 1 900 66 Vysoká pri Morave	X	X		30.4.2005
CA 6-31	K.B.K. spol. s.r.o. A. Hlinku 27 022 01 Čadca		X		15.2.2005

(*) Tekst załącznika XIV, patrz: Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 915."

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/190/WPZiB

z dnia 7 marca 2005 r.

w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EURJUST LEX

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 25 akapit trzeci, art. 26 oraz art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia Europejska jest zaangażowana w działania na rzecz bezpiecznego, stabilnego, zjednoczonego, dostatniego i demokratycznego Iraku, co pozytywnie wpłynie na stabilność w regionie. UE wspiera naród iracki oraz tymczasowy rząd Iraku w ich dążeniu do gospodarczej, społecznej i politycznej odbudowy Iraku w ramach wprowadzania w życie rezolucji nr 1546 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 8 czerwca 2004 r.;

(2) w dniu 5 listopada 2004 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła wspólną misję rozpoznawczą dla celów ewentualnej zintegrowanej misji w Iraku dotyczącej policji, państwa prawnego i administracji cywilnej oraz zapoznała się z jej sprawozdaniem. Rada Europejska uznała znaczenie wzmocnienia systemu sądownictwa karnego przestrzegającego zasad państwa prawnego, praw człowieka i podstawowych wolności. Odnotowała pragnienie władz irackich, aby UE bardziej aktywnie zaangażowała się w Iraku oraz stwierdziła, że wzmocnienie systemu sądownictwa karnego zaspakajałoby potrzeby oraz odpowiadałoby priorytetom Iraku;

(3) Rada Europejska uzgodniła, że UE mogłaby wnieść pozytywny wkład w odbudowę i powstanie stabilnego, bezpiecznego i demokratycznego Iraku w postaci zintegrowanej misji, która mogłaby, między innymi, wspierać ściślejszą współpracę pomiędzy różnymi podmiotami całego systemu sądownictwa karnego oraz rozwijać zdolności zarządcze u wysokich, wpływowych funkcjonariuszy policji, wymiaru sprawiedliwości i służb penitencjarnych, a także podnosić umiejętności i usprawnić procedury w dochodzeniach karnych, przy pełnym poszanowaniu państwa prawnego i praw człowieka;

(4) tak jak to zostało ustalone przez Radę Europejską, Rada podjęła w dniu 26 listopada⁽¹⁾ decyzję o wysłaniu zespołu ekspertów w celu dalszego prowadzenia dialogu z władzami irackimi, rozpoczęcia wstępnego planowania ewentualnej zintegrowanej misji dotyczącej policji, państwa prawnego i administracji cywilnej, która ma się rozpocząć po wyborach, oraz w szczególności w celu dokonania oceny pilnych potrzeb związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa takiej misji;

(5) w dniu 21 lutego GAERC podjęła decyzję, aby rozpocząć zintegrowaną misję w Iraku dotyczącą państwa prawnego, która jak najszybciej rozpoczęłaby swoje działania; jest to jednakże uzależnione od oficjalnego zaproszenia ze strony władz irackich;

(6) sukces takiej misji zależeć będzie od skutecznego partnerstwa z Irakijczykami w kwestiach strategicznych i technicznych w trakcie trwania operacji, w ramach EPBiO oraz w uzupełnieniu odnośnych działań Narodów Zjednoczonych;

(7) UE wykorzysta dialog prowadzony z Irakiem i państwami z nim sąsiadującymi do zachęcania ich do stałego zaangażowania w regionie i wspierania zwiększenia bezpieczeństwa oraz procesu politycznego i procesu odbudowy Iraku opartych na zasadach uczestnictwa, demokracji, poszanowaniu praw człowieka i państwa prawnego, jak również wspierania bezpieczeństwa i współpracy w regionie;

(8) misja będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, w której istnieje zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa ludzi oraz stabilności Iraku, i która może szkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej;

(9) zgodnie z wytycznymi z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r., niniejsze wspólne działanie powinno określić rolę Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, zwanego dalej „SG/WP”, zgodnie z art. 18 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Wspólne działanie 2004/909/WPZiB z dnia 26 listopada 2004 r. ustanawiające zespół ekspertów, mając na względzie ewentualną zintegrowaną misję Unii Europejskiej dotyczącą policji, państwa prawnego i administracji cywilnej dla Iraku (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 84).

- (10) art. 14 ust. 1 TUE wymaga określenia kwoty referencyjnej dla całego okresu realizacji wspólnego działania; wskazanie kwot finansowanych z budżetu wspólnotowego obrazuje wolę organu ustawodawczego i jest uzależnione od dostępności środków przeznaczonych na zobowiązania w trakcie odpowiedniego roku budżetowego. Misja otrzyma również od Państw Członkowskich wkład rzeczowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Misja

1. Unia Europejska niniejszym ustanawia zintegrowaną misję w Iraku dotyczącą państwa prawnego, EUJUST LEX, obejmującą fazę planowania rozpoczynającą się najpóźniej w dniu 9 marca 2005 r. i fazę operacyjną rozpoczynającą się najpóźniej w dniu 1 lipca 2005 r.
2. EUJUST LEX działa zgodnie z celami i innymi przepisami zawartymi w stanowisku misji określonym w art. 2.

Artykuł 2

Zakres zadań misji

1. Zintegrowana misja UE w Iraku dotycząca państwa prawnego, EUJUST LEX, zajmuje się pilnymi potrzebami irackiego systemu sądownictwa karnego poprzez prowadzenie sesji szkoleniowych dla urzędników wyższego i średniego szczebla w zakresie zaawansowanego zarządzania i prowadzenia dochodzeń karnych. Szkolenia te powinny mieć na celu poprawę wydolności, koordynacji i współpracy różnych elementów irackiego systemu sądownictwa karnego.
2. EUJUST LEX wspiera ściślejszą współpracę pomiędzy różnymi podmiotami całego irackiego systemu sądownictwa karnego oraz rozwija zdolności zarządcze u wysokich, wpływowych funkcjonariuszy przede wszystkim policji, wymiaru sprawiedliwości i służb penitencjarnych, a także podnosi umiejętności i usprawnia procedury w dochodzeniach karnych, przy pełnym poszanowaniu państwa prawnego i praw człowieka.
3. Działania szkoleniowe będą odbywały się w UE lub w regionie, a misja posiada biuro łącznikowe w Bagdadzie.

W zależności od rozwoju sytuacji w zakresie warunków bezpieczeństwa w Iraku oraz od dostępności odpowiedniej infrastruktury, Rada zostanie wezwana do zbadania możliwości przeprowadzenia szkoleń w Iraku, a w razie konieczności dokona odpowiednio zmian wspólnego działania.

4. W czasie trwania misji należy budować efektywne partnerstwo w kwestiach strategicznych i technicznych z irackimi odpowiednikami, w szczególności w kwestii przygotowywania programów szkoleń podczas fazy planowania. Konieczna jest

również koordynacja w zakresie selekcji, weryfikacji, oceny, koordynacji oraz wszelkich dalszych działań dotyczących personelu uczestniczącego w szkoleniach, aby odpowiednie zadania mogły zostać szybko przejęte przez Irakijczyków. Będzie również potrzebna ścisła koordynacja pomiędzy misją i Państwami Członkowskimi prowadzącymi szkolenia, podczas fazy planowania i fazy operacyjnej. Obejmuje to zaangażowanie misji dyplomatycznych odpowiednich Państw Członkowskich w Iraku oraz współpracę z Państwami Członkowskimi mającymi bieżące doświadczenie w przeprowadzaniu szkoleń istotnych z punktu widzenia misji.

5. Misja będzie bezpieczna, niezależna i będzie różniła się od pozostałych bieżących działań międzynarodowych, w szczególności od działań Narodów Zjednoczonych, stanowiąc jednocześnie ich uzupełnienie i zapewniając wartość dodaną, a także będzie zwiększać synergii z prowadzonymi obecnie działaniami Wspólnoty i Państw Członkowskich. W tym kontekście, misja powinna współpracować z Państwami Członkowskimi obecnie prowadzącymi projekty szkoleniowe.

Artykuł 3

Struktura

Zintegrowana misja UE dotycząca państwa prawnego, EUJUST LEX, przyjmuje co do zasady następującą strukturę:

- a) szef misji;
- b) biuro koordynacji z siedzibą w Brukseli;
- c) biuro łącznikowe w Bagdadzie;
- d) infrastruktura szkoleniowa i szkoleniowcy zapewniani przez Państwa Członkowskie i koordynowani przez misję.

Elementy te zostaną opracowane w ramach koncepcji działań operacyjnych (CONOPS) oraz w Planie Operacyjnym (OPLAN).

Artykuł 4

Szef misji

1. Szef misji odpowiada za bieżące zarządzanie i koordynację działań misji oraz za sprawy personalne i dyscyplinarne.
2. Szef misji podpisuje umowę z Komisją.

Artykuł 5

Faza planowania

1. W fazie przygotowywania misji tworzy się zespół planowania, który składa się z szefa misji kierującego zespołem planowania oraz z personelu niezbędnego dla wykonywania funkcji wynikających z ustalonych potrzeb misji.

2. Priorytetem procesu planowania będzie przeprowadzenie wszechstronnej oceny ryzyka, która będzie w miarę potrzeb uaktualniana.

3. Zespół planowania sporządza OPLAN i opracowuje wszystkie narzędzia techniczne niezbędne do wykonania misji, w tym wspólne plany szkoleń z uwzględnieniem bieżących projektów szkoleniowych Państw Członkowskich. W CONOPS i OPLAN uwzględnia się wszechstronną ocenę ryzyka. OPLAN obejmuje wspólne plany szkoleń UE, które zostaną zaprojektowane przez zespół planowania w konsultacji z Irakijczykami i Państwami Członkowskimi, w tym z tymi, które przeprowadzają szkolenia istotne z punktu widzenia misji. Rada zatwierdza CONOPS i OPLAN.

4. Zespół planowania działa w ścisłej współpracy z właściwymi podmiotami międzynarodowymi, w szczególności z Narodami Zjednoczonymi.

Artykuł 6

Personel

1. Liczebność i kompetencje personelu EUJUST LEX odpowiadają zakresowi zadań misji określonego w art. 2 i strukturze określonej w art. 3.

2. Personel misji jest oddelegowany przez Państwa Członkowskie lub instytucje UE. Każde Państwo Członkowskie ponosi koszty związane z oddelegowanym przez siebie personelem misji, włącznie z wynagrodzeniem, opieką medyczną, dodatkami innymi niż diety dzienne i koszty podróży określone w sprawozdaniu finansowym.

3. Personel międzynarodowy i miejscowy jest zatrudniany przez misję na podstawie umów w zależności od jej potrzeb.

4. Cały personel podlega zwierzchnictwu odpowiedniego Państwa Członkowskiego lub instytucji UE oraz wykonuje swoje obowiązki i działa w interesie misji. Zarówno podczas trwania jak i po zakończeniu misji, zachowują oni najwyższy poziom dyskrecji w odniesieniu do wszystkich faktów i informacji związanymi z misją. Personel przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz norm minimalnych ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾.

Artykuł 7

Status personelu

1. Tam, gdzie to wymagane, status personelu EUJUST LEX, w tym stosownie do potrzeb przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do zakończenia i sprawnego funkcjonowania misji, jest uzgadniany zgodnie z procedurą określoną w art. 24 TUE. SG/WP wspierający Prezydencję może negocjować takie uzgodnienia w jej imieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2004/194/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 48).

2. Państwo Członkowskie lub instytucja UE, które oddelegowały członka personelu, są odpowiedzialne za wszelkie roszczenia związane z oddelegowaniem wniesione przez tego członka personelu lub dotyczące go. Dane Państwo Członkowskie lub instytucja UE są odpowiedzialne za wnoszenie powództw przeciwko osobie oddelegowanej.

Artykuł 8

Układ podporządkowania

1. Struktura EUJUST LEX, będącego operacją zarządzania kryzysami, obejmuje jednolity układ podporządkowania.

2. PSC zapewnia kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne.

3. Szef misji kieruje misją oraz odpowiada za koordynację i bieżące zarządzanie.

4. Szef misji podlega SG/WP.

5. SG/WP udziela wskazówek szefowi misji.

Artykuł 9

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. PSC sprawuje, w ramach odpowiedzialności Rady, kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji. Niniejszym Rada upoważnia PSC do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienie do mianowania, na wniosek SG/WP, szefa misji oraz do zmiany CONOPS i OPLAN oraz układu podporządkowania. Uprawnienie do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia operacji nadal spoczywa na Radzie, wspomaganą przez SG/WP.

2. PSC składa Radzie sprawozdania w regularnych odstępach czasu.

3. PSC otrzymuje od szefa misji w regularnych odstępach czasu sprawozdania dotyczące wkładu i prowadzenia misji. Jeżeli PSC uzna to za stosowne, może zaprosić szefa misji na swoje posiedzenia.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

1. Szef misji odpowiada za bezpieczeństwo EUJUST LEX oraz w konsultacji z Biurem Bezpieczeństwa Rady, odpowiada za zapewnienie zgodności z minimalnymi wymogami bezpieczeństwa, jakie mają zastosowanie do misji.

2. W przypadku, gdy część misji wykonywana będzie w Państwach Członkowskich, państwo przyjęcia podejmie wszelkie niezbędne i odpowiednie środki w celu zapewnienia uczestnikom i szkoleniowcom bezpieczeństwa na swoim terytorium.

3. Biuro Bezpieczeństwa Rady we współpracy z władzami państwa przyjęcia podejmie niezbędne i odpowiednie środki na rzecz biura koordynacji w Brukseli.

4. Jeżeli szkolenie odbędzie się w państwie trzecim, UE, przy zaangażowaniu zainteresowanego Państwa Członkowskiego, wystąpi z prośbą do władz państwa trzeciego o dokonanie odpowiednich ustaleń dotyczących bezpieczeństwa uczestników i szkoleniowców na jego terytorium.

5. Misja będzie miała wyznaczonego funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji, który podlega szefowi misji.

6. Szef misji zasięga opinii PSC w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa mających wpływ na rozmieszczenie misji zgodnie z poleceniem SG/WP.

7. Przed rozmieszczeniem lub podróżą do Iraku członkowie misji przechodzą obowiązkowe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa zorganizowane przez Biuro Bezpieczeństwa Rady oraz przechodzą badania lekarskie.

8. Państwa Członkowskie podejmują starania w celu zapewnienia misji, w szczególności biuru łącznikowemu, bezpiecznego miejsca zakwaterowania, kamizelek kuloodpornych oraz ścisłej ochrony na terenie Iraku.

Artykuł 11

Ustalenia finansowe

1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją wynosi 10 000 000 EUR.

2. Wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że jakiegokolwiek finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty. Jeżeli część szkoleń prowadzona będzie w państwach spoza Unii Europejskiej, powinno się zezwolić obywatelom państw trzecich na udział w przetargach. W takim wypadku, towary i usługi, w które zaopatrzone misję, mogą także pochodzić z państw trzecich.

3. Biorąc pod uwagę szczególną, sytuację w zakresie bezpieczeństwa w Iraku, usługi w Bagdadzie świadczone będą w ramach istniejących umów zawartych przez Zjednoczone Królestwo z przedsiębiorstwami wymienionymi w załączniku do niniejszego wspólnego działania. Wydatki te do wysokości maksymalnej 2,34 miliona EUR zostaną pokryte z budżetu misji. Zjednoczone Królestwo, w konsultacji z szefem misji, będzie systematycznie przedstawiać Radzie sprawozdania zawierające odpowiednie informacje w sprawie tych wydatków.

4. Szef misji w pełni podlega Komisji i jest przez nią nadzorowany w odniesieniu do działań podjętych w ramach swojej umowy.

5. Ustalenia finansowe uwzględniają wymogi operacyjne misji włącznie z kompatybilnością sprzętu.

6. Wydatków można dokonywać od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.

7. Sprzęt i zaopatrzenie dla biura koordynacji w Brukseli powinny być nabywane i wynajmowane w imieniu UE.

Artykuł 12

Działanie wspólnotowe

1. Rada odnotowuje zamiar Komisji polegający na nakierowaniu jej działań na osiągnięcie celów niniejszego wspólnego działania we wszystkich fazach proponowanej operacji, włącznie z uwzględnieniem opracowania przez Komisję ewentualnych akcji wynikających z operacji EPBiO w ramach programów wspólnotowych.

2. Rada odnotowuje również, że uzgodnienia koordynacyjne są niezbędne zarówno w Brukseli, jak i, w razie potrzeby, w Bagdadzie.

Artykuł 13

Udostępnianie informacji niejawnych

SG/WP jest upoważniony do udostępniania odpowiednio państwu przyjęcia i NZ, oraz zgodnie z wymogami operacyjnymi misji, informacji i dokumentów niejawnych UE do poziomu „RESTREINT UE”, powstałych do celów operacji, zgodnie z rozporządzeniami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu zostaną dokonane uzgodnienia lokalne.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa w dniu 30 czerwca 2006 r.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Rady

J. KRECKÉ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lista przedsiębiorstw, o których mowa w art. 11 ust. 3

- Control Risks Group: zabezpieczenia przenośne
Cottons Centre
Cottons Lane
London SE1 2QG
(Limited company)
 - Frontier Medical: podstawowe usługi medyczne
Mitcheldean
Gloucestershire
GL17 0DD
(oddział Exploration Logistics Group plc)
 - Crown Agents for Oversea Governments & Administrations Limited: dobra i usługi zaspokajające podstawowe życiowe potrzeby, w tym żywność, woda, pranie i sprzątanie
St Nicholas House
St Nicholas Road
Sutton
Surrey SM1 1EL
 - Armorgroup Services Limited: ogrodzenie zabezpieczające
25 Buckingham Gate
London
SW1E 6LD
-